

Pyhäjoen Rauhanyhdistys

Uskomisen ilo

Pyhäjokisten mielikuviin uskosta on vuosikymmenien ajan vaikuttaneet monet hengelliset liikkeet. Haluamme tässä julkaisussa kertoa jotain yhdestä Luterilaisen kirkon sisällä vaikuttavasta herätysliikkeestä, jota kutsutaan lestadiolaisuudeksi.

Hengellinen toimintakin vaatii käytännön järjestelyjen takia tietyt puitteet, esim. rekisteröidyn yhdistyksen ja toimitilat. Pyhäjoella vanhoillislestadiolaisen liikkeen väen toiminta tapahtuu Pyhäjoen rauhanyhdistyksen puitteissa. Rauhanyhdistyksellä on Vihannintien varressa oma toimitalo.

Aikaamme sanotaan moniarvoiseksi. Raamattuun perustuva usko ja sen opetus eivät ole kovin suosituja asioita. Olemmeko jääneet uskomme ja perusarvojemme kanssa menneisyyden jäänteiksi kuin dinosaurusten jäljet? Onko nykyihmisellä liian kiire pysähtymiseen uskon kysymysten äärelle?

Mieluisaa olisi kohdata ihmisiä, joilla olisi halu löytää elämänsä kestävä perusta. Elävä usko löytyy enemmän sydämen kuin järjen avulla. Ennakkoiltojen muurin takaa voi löytyä uskomisen ilo. Seuroihin ja muihinkin tilaisuuksiimme kaikki ovat tervetulleita.

Muistoja ja mietteitä matkanvarrelta

SINIKKA KALLIO

Varhaisin muisto seuroissa käynnistä ajoittuu johonkin 1940-luvun lopulle. Oliko silloin kesä vai talvi ja miten sinne mentiin, sitä en muista, mutta järven takana olevassa talossa ne olivat. Pirtti oli aivan täynnä ihmisiä ja meidät lapset pantiin istumaan ensimmäiseen penkkiin, joka oli ihan puhujan pöydän edessä. Montako saarnaa silloin pidettiin, ei ole jäänyt mieleeni, mutta Pudasjärven silloinen kirkkoherra **Honkasalo** oli yksi puhujista. Puheensa päätteeksi hän tarjosi meille lapsille pastilleja, kun olimme istuneet niin kiltisti ja hiljaa paikoillamme.

Siihen aikaan syrjäkylillä seuroja oli harvoin ja sinne pääsy oli juhlaa. Meitä lapsia ja nuoriakaan ei tarvinnut pakottaa lähtemään, vaikka matkat olivat pitkiä ja kulkuneuvoina olivat talvella sukset ja kesällä polkupyörä tai jalat. Halu lähtöön löytyi omasta sydäimestä.

Ensimmäinen suviseuramatka on jäänyt kirkkaana mieleen, vaikka siitä on kulunut aikaa jo liki 46 vuotta. Seurat olivat Oulussa ja me, äiti ja kaksi tyttöä, kävimme siellä yhtenä päivänä. Ensimmäistä kertaa suviseuroissa ja samalla ensimmäistä kertaa kaupungissa. Olihan siinä maa-

laislapsille ihmettelemistä. Muistoksi siitä matkasta äiti osti minulle oman virsikirjan.

Kun vartuin, oli muuallekin kuin seuramatkalle pyytäjiä. Muistan miten eräänä lauantai-iltana pistäydyin naapurin ja siellä aikuiset nuoret tälläsivät itseänsä tansseihin lähtökuntoon. Joku heistä kysäisi, milloin se Sinikka lähtee lavalle. Tokaisin siihen: En koskaan. Myöhemmin kaupungissa asuessani, nuoruuden vaikeina vuosina, oli monesti tienhaara edessä: la-vea vaiko kaitainen tie. Onneksi Jumala auttoi valitsemaan kaidan tien. Evankeliumin voima ja uskavaiset läheiset olivat tukena silloin, niin kuin tänäkin päivänä.

Vuosikymmenten kuluessa, elintason ja kulkuyhteyksien parantuessa on seurojen määrä lisääntynyt huomattavasti. Hyvällä syyllä voi sanoa, että seurapenkki on paras suoja maailmasta tulvivaa jumalattomuutta vastaan. Teiden haaroissa ja eteen tulevia valintoja tehdessämme on syytä pyytää Jumalalta viisautta ja taitoa. Hyvä on myös Mooseksen tavoin katsoa palkanmaksuun. Se auttaa valitsemaan oikein. On myös turvallista tietää, että erehtynyt, väärä valintoja tehnyt voi Pietarin lailla palata opetuslasten joukkoon ja anteeksiantamuksen turviin.

Mikä Rauhanyhdistys on ja miten se toimii?

ANTERO KALLIO

Rauhanyhdistyksiä on ollut maassamme yli sadan vuoden ajan. Helsingin, Tornion ja Turun rauhanyhdistykset on perustettu vuonna 1888. Viipurin, Vaasan ja Haapaveden yhdistykset rekisteröitiin vuonna 1890. Oulussa perustettiin vuonna 1895 Rauha-niminen yhdistys sikäläisten vanhoillislestadiolaisten seuratoiminnan hoitoa varten. Yhdistyksen nimeksi vakiintui myöhemmin Rauhanyhdistys, jota muotoa alettiin käyttää muuallakin. Rauhanyhdistyksen toimintatavoilla halutaan kertoa siitä rauhasta, josta esimerkiksi efesolaiskirjeen 2.luvun 14. jae puhuu: "Hän on meidän rauhamme."

Vuonna 1951 perustetun Pyhäjoen Rauhanyhdistyksen säännöissä sanotaan muun muassa: yhdistyksen tarkoituksena on herättää ja elvyttää kristillistä uskonelämää ja edistää kristillissiveellisten elämäntapojen, kansanraittiuuden ja isänmaallisen mielen vakiinnuttamista kansan keskuudessa. Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys

a) Tekee sisälähetystyötä järjestämällä Pyhän Raamatun ja evankelisluterilaisen uskontunnustuksen ja opin pohjalla hartausseuroja, joihin kaikilla on vapaa pääsy.

b) Levittää evankeliumin sanomaa esim. sairaaloissa, vankiloissa sekä oppilaitoksissa.

c) Tekee ja tukee lapsi-, nuoriso- ja raittiustyötä

d) Tekee diakoniatyötä

e) Levittää omaksunsa hengen mukaista kirjallisuutta, sanoma- ja aikakauslehtiä, äänitteitä sekä muita kustanteita.

Toiminta tänäpäivänä

Pyhäjoen Rauhanyhdistyksen päätoimintamuotona ovat seurakunta, joita pidetään lähinnä sunnuntaisin ja etupäässä omalla toimitalolla. Sunnuntaiseuroja on keskimäärin 23 kertaa vuodessa. Lisäksi pidetään ompeluseuroja noin 15 kertaa vuodessa. Nämä sijoittuvat yleensä perjantailta. Huhtikuun lopussa ja elokuun kolmannessa viikonvaihteessa järjestetään kaksipäiväiset seurakuntatapahtumat, joiden yhteydessä on myös ehtoolliskirkkotilaisuus. Kerran vuodessa käyvät Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistyksen puhujat lähetykseuroja pitämässä. Nämä seurakuntatapahtumat pyritään järjestämään muualla kuin toimitalossa (esim. seurakuntatalossa tai vanhustentalon kerhuhuoneella).

Vähintään kerran vuodessa järjestetään kodinilta, jossa keskustellaan esim. kasvatusasioista ja arjen jaksamisesta. Pienimmille lapsille pidetään toimitalolla päiväkerhoa kerran viikossa. Noin 4-10 vuotiaille lapsille pidetään sunnuntaisin pyhäkouluja sekä

Yppärissä että kirkonkylällä. 10-15 vuotiaita varten järjestetään joka toinen lauantai raamattuluokka, jossa pyritään syventämään raamattututietoutta. Nuoria varten on myös nuorisoihoja kerran kuukaudessa, joista vastaa kuuden lähikunnan yhdistyksen nuorisotoimikunnat. Eläkeläisille on ruskakerho, joka kokoontuu kerran kuukaudessa keskustelemaan johonkin kotiin. Nuorisolle järjestetään luonto-ym. retkiä ja vanhemmalle väelle käyntejä esim. muiden yhdistysten toimitaloille. Jokikartanon vanhainkodissa järjestetään hartaushetki kerran kuukaudessa.

Yhdistyksen toimintoja järjestelemään vuosikokous valitsee johtokunnan, joka taas valitsee jäsenet eri toimikuntiin, joita ovat muun muassa diakoniatuimikunta, nuorisotoimikunta, ravintolatoimikunta, pyhäkoulu- ja päiväkerhotoimikunta ja juhlatuimikunta. Seuratilaisuuksien järjestelyä varten pyörii emäntä- ja isäntävuorolistat. Yhdistyksen talous perustuu suurelta osin myyjäisten tuotoon. Myyjäisiä järjestetään touko- ja joulukuun alussa ja joskus myös alkusyksyllä. Ompeluseuroista saadaan myös merkittävää rahoitusapua kolehtituloja unohtamatta. Suurin osa työtehtävistä tehdään talkoilla lukuun ottamatta esimerkiksi pääemännän, siivoojan ja rahas-

tonhoitajan palveluita. Seuratilaisuuksien sananpalveluita pyritään pyytämään puhumaan vaihtelevasti eri suunnilta. Yleensä puhujat ovat maallikoita. Heistä löytyy monen ammatin edustajia maanviljelijöistä lääkäreihin.

Pyhäjoen Rauhanyhdistys kuuluu jäsenenä kattojärjestönsä Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistyksen (SRK). SRK:n alaisuudessa toimii kolme kristillistä kansanopistoa Jämsässä, Reisjärvellä (www.rkropisto.fi) jossa linkki muihin opistoihin) ja Ranualla, jotka varsinaisen talvikurssitoiminnan lisäksi tarjoavat kaikille ikäryhmille lyhytkursseja. Lisäksi SRK ylläpitää useita leirikeskustoimintoja, joista lähimmät ovat Siikajoen Siikatörmä sekä Haapaveden Kallio. Näissä pidetään erilaisia leirejä 8-100 vuotiaille ympäri vuoden. Leireistä tietoa saa SRK:n kotisivulta www.srk-oulu.net. SRK:n pitkään ylläpitämän sisälähetystoiminnan rinnalla on ruvettu pitämään hartausseuroja myös Venäjällä. Haapaveden suviseuroissa vuonna 1990 nähtiin ensimmäisen kerran pieni venäläisten joukko tulkkina ympärillä. Seuroja on nykyään pidetty myös Norjassa, Englannissa ja Sakassa. SRK pitää kiinteää yhteyttä ruotsalaisen ja amerikkalaisen sisarjärjestönsä (SFC ja AALC) kanssa.

Piilolan Jouko ja Pakkalan Matti vakavina. Yhdistyksen kokous päätti v. 94 asettaa heidät puhujan tehtävään.